

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

28 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Vladimir Timofti, Constantin Alerguș,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Andriuța Violeta în numele succesorului părții vătămate, Vieru Viorel, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Ceban Igor Mihail, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

1. 02.06.2015 – 23.03.2016 (*prima instanță*);
2. 27.04.2016 – 09.02.2017
22.06.2017 – 08.11.2017 (*instanța de apel*);
3. 12.04.2017 – 16.05.2017
17.01.2018 – 28.02.2018 (*instanța de recurs*).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 23 martie 2016, Ceban Igor a fost recunoscut vinovat în comiterea a trei infracțiuni prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare a câte un an pentru fiecare episod.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Ceban Igor i-a fost stabilită pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani, executarea căreia a fost suspendată condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 ani.

Procesul penal în privința lui Ceban Igor, în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motiv că fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, fără aplicarea sancțiunii contravenționale din motivul intervenirii prescripției tragerii la răspundere contravențională.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Ceban Igor, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, cu care conlocuiesc pe adresa XXXXX și astfel fiind, conform art. 133/1 lit. a) Codul penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, începând cu anul 2012 și până în anul 2015, a aplicat violența fizică și psihică față de XXXXX, acțiuni exprimate prin adresarea diferitor cuvinte necenzurate ce înjosesc onoarea și demnitatea persoanei, precum și prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste față, corp, membre, tragere de păr, apucare brutală de membrele superioare, îmbrâncire, provocând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și suferințe psihice, în următoarele circumstanțe:

Astfel Ceban Igor, la 15 septembrie 2014, aproximativ la ora 20:45, aflându-se pe adresa indicată, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat față de aceasta violență fizică exprimată prin îmbrâncire și apucare brutală de membrele superioare, cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul membrelor superioare și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 83/D din 21 ianuarie 2015, ca vătămări neînsemnate.

Tot el, la 02 aprilie 2015, aproximativ la ora 08:40, aflându-se în scara blocului locativ amplasat pe str. Alba Iulia 204, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat din nou față de aceasta violență fizică exprimată prin multiple lovituri asupra corpului cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de edem al țesuturilor moi la nivelul feței și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 1087/ D din 19 mai 2015, ca vătămare neînsemnată.

Tot el, la 17 aprilie 2015, s-a deplasat la domiciliul părții vătămate încercând să deterioreze ușa apartamentului acesteia, pentru a intra în locuința acesteia, nu și-a dus intențiile pînă la capăt, deoarece acțiunile acestuia au fost curmate de către organele poliției sosiți la fața locului.

2.1. Prin aceeași sentință s-a constatat că Ceban Igor, *de către organul de urmărire penală, a fost învinuit în faptul că* în perioada de timp cuprinsă între 31.10.2014 - 24.12.2014, având intenția neexecutării intenționate și a eschivării de la executarea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014 și a ordonanței de protecție emise de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014, intrată în vigoare la 13.10.2014 și pasibilă de executare de la 26.09.2014, conform cărora a fost dispusă pe un termen de 3 luni obligarea lui Ceban Igor de a nu contacta personal, telefonic sau prin alt mod cu XXXXX și să stea departe de locul aflării acesteia în odăile unde locuiește ea și copiii lor minori în XXXXX, de a sta departe de locul aflării victimei XXXXX, de a sta departe de locul de muncă și de trai al victimei XXXXX, de a sta departe de locul aflării copiilor victimei XXXXX, contrar prevederilor art. 254 și art. 255 Cod de procedură civilă și, necătând la faptul că a avut posibilitate reală de a executa prevederile hotărârilor judecătorești menționate, intenționat nu le-a executat prin aceea că, la 31.10.2014, aproximativ la ora 11:00 a intrat în apartamentul victimei XXXXX, la 22.12.2014, aproximativ la ora 22:40 a forțat ușa de la apartamentul victimei XXXXX, iar la 24.12.2014, a intrat în apartamentul victimei XXXXX unde i-a aplicat violența, manifestată prin aceea că a aplicat mai multe lovituri peste suprafața corpului victimei, încălcând prevederile Legii nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și principiile garantate de Constituția Republicii Moldova prevăzute de art. 120, care stipulează că, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Astfel, Ceban Igor intenționat nu a executat încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014 și ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014, nici după ce la 02.12.2014 prin hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin.

(1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională - amendă în mărime de 50 unități convenționale.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

3.1. Procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Ceban Igor, recunoscut vinovat de săvârșirea a trei fapte infracționale calificate în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pentru fiecare faptă și a-l recunoaște vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, a-i stabili lui Ceban Igor pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani și 8 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea cererii depuse, apelantul a invocat următoarele:

- pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă pentru infracțiunile prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, iar sentința de condamnare este ilegală în partea ce ține de încetarea procesului penal pe capătul de acuzare a lui Ceban Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal;

- în cadrul procesului de judecată s-a stabilit că Ceban Igor a știut despre faptul că i-a fost întocmit proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 318 alin. (1) Cod contravențional și că acesta a fost expediat în instanța de judecată, însă nu s-a prezentat la examinarea procesului contravențional pornit în privința sa, iar ulterior aflând că a fost recunoscut vinovat de săvârșirea contravenției incriminate de agentul constatator, în pofida celor indicate mai sus, la 22.12.2014 și 24.12.2014, fiind în stare de ebrietate alcoolică, a încălcat din nou ordonanța de protecție emisă în privința sa;

- inculpatul nu a recunoscut vina în săvârșirea faptei incriminate, dând dovadă astfel de lipsă de conștientizare a gravității faptei comise și consecințelor ei, nu s-a căit de acțiunile sale criminale, iar la finele cercetării judecătorești, în timpul audierii sale în calitate de inculpat, acesta a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunilor enunțate, și-a cerut scuze de la partea vătămată și respectiv, a recunoscut tacit toate probele prezentate de acuzare în susținerea învinuirilor aduse în baza art. 201/1 alin. (1) și 320 alin. (1) Cod penal și prin urmare, o pedeapsă mai blândă decât închisoarea, nu va asigura atingerea scopului de corectare și reeducare.

3.2. Partea vătămată XXXXX, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban Igor să fie condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal și art. 320 alin. (1) Cod penal, cu admiterea acțiunii civile, pe motiv că prima instanță nu a ținut cont de probele administrate în cauză, care dovedesc vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor incriminate.

3.3. Avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a ultimului, deoarece probele examinate în instanța de judecată nu demonstrează vinovăția inculpatului de comiterea unei infracțiuni de violență în familie.

Apelantul a invocat că inculpatul nu mai are calitatea de membru de familie, deoarece în urma divorțului de partea vătămată aceștia locuiesc separat, iar acțiunile inculpatului urmau a fi încadrate în baza art. 78 Cod contravențional.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2017 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului și admise apelurile procurorului și al părții vătămate, casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care Ceban Igor a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare;
- în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal la 1 (un) an închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, prin cumul total al pedepselor aplicate, s-a stabilit inculpatului pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de către partea vătămată, XXXXX a fost respinsă ca neîntemeiată.

În rest, dispozițiile sentinței au fost menținute.

4.1. În ședința instanței de apel, acuzatorul de stat și-a modificat cerințele apelului ce ține de învinuirea lui Ceban Igor în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. art. 201/1 alin. (1), art 201/1 alin. (1) Cod penal, solicitând încadrarea acțiunilor inculpatului în baza art. 78 Cod contravențional, cu încetarea procesului contravențional pe motivul intervenirii termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

4.2. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel **a constatat** că Ceban Igor, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, cu care conlocuiesc pe adresa XXXXX și astfel fiind, conform art. 133/1 lit. a) Cod penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, începând cu anul 2012 și până în prezent, a aplicat violența fizică și psihică față de XXXXX, acțiuni exprimate prin adresarea diferitor cuvinte necenzurate ce înjosesc onoarea și demnitatea persoanei precum și prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste față, corp, membre, tragere de păr, apucare brutală de membrele superioare, îmbrâncire, provocând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și suferințe psihice.

Tot el, la 15 septembrie 2014, aproximativ la ora 20:45, aflându-se pe adresa indicată mai sus, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat din nou față de aceasta violența fizică exprimată prin îmbrâncire și apucare brutală de membrele superioare, cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul membrelor superioare și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 83/D din 21 ianuarie 2015, ca vătămare neînsemnată.

Astfel, instanța de apel a reținut că Ceban Igor, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, prin intimidare în scop de impunere a voinței sau a controlului personal asupra victimei, infracțiune prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Tot el, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, cu care conlocuiesc pe XXXXX și astfel fiind, conform art. 133/1 lit. a) Cod penal, membri de familie, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului său, începând cu anul 2012 și până în prezent, a aplicat violența fizică și psihică față de XXXXX, acțiuni exprimate prin adresarea diferitor cuvinte necenzurate ce

înjosesc onoarea și demnitatea persoanei precum și prin aplicarea de lovituri cu pumnii și picioarele peste față, corp, membre, tragere de păr, apucare brutală de membrele superioare, îmbrâncire, provocând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și suferințe psihice.

Tot el, la 02.04.2015, aproximativ la ora 08:40, aflându-se în scara blocului locativ amplasat pe str. Alba Iulia 204, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat din nou față de aceasta violența fizică exprimată prin multiple lovituri asupra corpului cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de edem al țesuturilor moi la nivelul feței și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 1087/ D din 19 mai 2015, ca vătămare neînsemnată.

Tot el, la 17.04.2015, s-a deplasat la domiciliul părții vătămate încercând să deterioreze ușa apartamentului acesteia, pentru a intra în locuința acesteia, însă nu și-a dus intențiile până la capăt, deoarece acțiunile acestuia au fost curmate de către organele poliției sosiți la fața locului.

Astfel, instanța de apel a reținut că Ceban Igor, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei, asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, psihică soldată cu prejudiciu moral.

Instanța de apel a constatat că prima instanță parțial a stabilit circumstanțele de fapt și de drept în cauză și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea prevăzută la art. 201/1 alin. (1) Cod penal, iar aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor reciproce, vinovăția inculpatului fiind demonstrată prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor Vieru Viorel, Mardari Ana, Coroliuc Alexandru, precum și prin materialele cauzei, descrise de către instanța de apel în decizia sa.

Totodată, instanța de apel a constatat că prima instanță, contrar prevederilor legale, a dispus condamnarea de trei ori a inculpatului în temeiul art. 201/1 alin. (1) Cod penal, deși în cauză lui Ceban Igor, în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, i-a fost înaintată învinuirea de două ori, astfel existând două episoade ce urmează a fi calificate ca violență în familie.

Referindu-se la cerințele invocate în apelul procurorului, dar și a părții vătămate, privind recunoașterea inculpatului ca fiind vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că nu sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Astfel, instanța de apel a menționat că la 26.09.2014 a fost emisă hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, care era executorie din aceiași zi și ordonanța de protecție adoptată în aceiași zi, iar prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.12.2014 (f.d. 31, 52 vol. II), Ceban Igor a fost declarat vinovat pentru comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional și sancționat cu amendă în valoare de 50 unități convenționale, însă inculpatul nu a participat la examinarea cauzei contravenționale.

În această ordine de idei, instanța de apel a statuat că la materialele cauzei nu au fost prezentate date din care să rezulte că, Ceban Igor ar fi comis faptele din 31.10.2014, 22.12.2014 și 24.12.2014, cunoscând despre aceea că este sancționat contravențional pentru neexecutarea aceleiași hotărâri și ordonanțe. Instanța de apel a reținut că probele prezentate atestă faptul că inculpatul nu a participat la procesul contravențional respectiv, nu se cunoaște

când i s-a adus la cunoștință acea decizie, iar el a declarat că a aflat despre existența acesteia abia peste 2 luni de la pronunțarea ei.

În condițiile în care nu există o probă care obiectiv ar demonstra că inculpatul cunoștea că a fost deja sancționat pentru neexecutarea intenționată a hotărârii menționate din 26.09.2014, instanța de apel a statuat că nu poate fi vorba de comiterea unei fapte intenționate de neexecutare a hotărârii judecătorești, după ce inculpatul a fost sancționat pentru fapte similare.

În prezența acestor circumstanțe, instanța de apel a conchis că prima instanță a adoptat o soluție corectă în această parte, din care motiv argumentele procurorului și ale părții au fost apreciate critic.

Referindu-se la cerința părții vătămate XXXXX privind admiterea acțiunii civile cu încasarea din contul inculpatului a prejudiciului moral cauzat în cuantum de 100 000 lei, instanța de apel a respins-o ca neîntemeiată, or încasarea prejudiciului moral de la inculpat în contul succesului părții vătămate, Vieru Viorel, ar fi inechitabilă, deoarece potrivit materialelor cauzei, supusă suferinței fizice și psihice a fost XXXXX și nu Vieru Viorel și astfel, ținând cont de faptul că potrivit certificatului de deces DC-PV1468665, partea vătămată XXXXX a decedat, în asemenea circumstanțe, instanța de apel a considerat ca neîntemeiat ca Vieru Viorel, care nu a fost prejudiciat direct prin acțiunile inculpatului, să încaseze o sumă de bani în calitate de prejudiciu suferit de o altă persoană, XXXXX, cea care a fost supusă violenței fizice și psihice.

Totodată, instanța de apel a considerat că argumentele avocatului Dudulica Liubomir, prin care s-a susținut că vina inculpatului nu a fost demonstrată, poartă un caracter declarativ, or acestea sunt combătute prin probele examinate și apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală și care demonstrează vina inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201/1 alin. (1), 201/1 alin. (1) Cod penal.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către:

5.1. Procuror, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, invocând următoarele motive:

- instanța de apel nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele care dovedesc vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal;

- nejustificat s-a dispus condamnarea inculpatului de două ori în temeiul art. 201/1 alin. (1) Cod penal, or în speță lui Ceban Igor i-a fost înaintată învinuirea pe trei episoade de violență în familie și anume, din 02.04.2015, 17.04.2015 și 15.09.2014 și cu toate că instanța a constatat faptele inculpatului pentru cele trei episoade, nu și-a motivat soluția în privința episodului exclus;

- la momentul pronunțării sentinței acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal (în redacția Legii nr. 167 din 09.07.2010), însă luându-se în considerație modificările operate la articolul respectiv prin Legea nr. 196 din 28.07.2016 și introducerea art. 78/1 Cod contravențional, aplicând prevederile art. 10 Cod penal și conform art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, procesul penal urma a fi încetat pe motiv că fapta inculpatului constituie o contravenție și, în temeiul art. 30 Cod contravențional, procesul contravențional urma a fi încetat.

5.2. Avocatul Andriuța Violeta în numele succesului părții vătămate, Vieru Viorel, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, a solicitat

casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat de comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 320 alin. (1), art. 201/1 alin. (1) Cod penal, cu încasarea prejudiciului moral în cuantum de 100 000 lei, invocând următoarele motive:

- instanța de apel nu a apreciat probele care dovedesc incontestabil vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal;

- neîntemeiat s-a dispus respingerea acțiunii civile, deoarece Vieru Viorel este succesorul părții vătămate, căruia i-au fost cauzate prejudicii și potrivit jurisprudenței CEDO, succesorul indirect are calitate de victimă și are dreptul de a beneficia de satisfacție echitabilă;

- pedeapsa stabilită inculpatului este prea blândă în raport cu cele săvârșite.

5.3. Hotărârile judecătorești au fost atacate cu recurs ordinar de către avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului, care invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acestora cu încetarea procesului penal în privința inculpatului, pe motiv că instanța de apel la judecarea cauzei a depășit limitele judecării cauzei, deoarece procurorul a solicitat încetarea procesului penal intentat în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal și astfel, adoptând o soluție de condamnare, a agravat situația inculpatului.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 16 mai 2017, recursurile ordinare declarate au fost admise, casată decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de recurs a constatat că instanța de apel a comis următoarele erori:

În primul rând, casând sentința în partea condamnării inculpatului în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal și pronunțând o nouă hotărâre în această latură, instanța de apel a admis apelurile procurorului și al părții vătămate, din motivele invocate în cerere, respingând apelurile inculpatului și al avocatului său, neținând cont de faptul că în ședința instanței de apel acuzatorul de stat și-a modificat cerințele apelului ce ține de învinuirea adusă inculpatului în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, solicitând încadrarea acțiunilor ultimului în baza art. 78/1 Cod contravențional, luându-se în considerație modificările operate la art. 201/1 Cod penal, prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016 (f.d. 25, vol. IV).

Cu toate acestea, instanța de apel în urma rejudecării cauzei, a ajuns la concluzia de condamnare a lui Ceban Igor în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal, fără a se expune asupra solicitărilor invocate de procuror, or, conform art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de apel este obligată ca în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului, în speță, a inculpatului odată ce prin cererea sa a solicitat achitarea sa și prin urmare, instanța de recurs a considerat că instanța de apel a examinat cauza superficial, fiind în prezența unei erori de drept care nu poate fi corectată în instanța de recurs.

Conform prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Prin urmare, în virtutea principiului retroactivității Legii penale noi, instanța de apel urma să analizeze din punct de vedere legal hotărârea atacată conform art. 414 Cod de

procedură penală și să constate dacă fapta inculpatului constituie o infracțiune deja după pronunțarea sentinței de condamnare, deoarece fapta a fost comisă în perioada 2012-2015, adică până a surveni modificări prin Legea pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 196 din 28.07.2016, în vigoare din 16.09.2016.

Astfel, instanța de recurs a conchis că instanța de apel, la rândul său, prematur a concluzionat asupra emiterii deciziei de condamnare a inculpatului în baza art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

În al doilea rând, instanța de recurs a reținut că, conform actului de învinuire, Ceban Igor a fost învinuit și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal. Instanța de fond, conform dispozitivului sentinței a concluzionat: *„încetează procesul penal pe capătul de acuzare a lui Ceban Igor în partea în care acesta este acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta acestuia constituie contravenția prevăzută de art. 318 alin. (1) Cod contravențional”*.

Potrivit deciziei atacate în cauză, instanța de apel a menținut sentința în această parte, motivând că argumentele procurorului și a părții vătămate privind condamnarea inculpatului în baza art. 320 alin. (1) Cod penal sunt neîntemeiate, deoarece prima instanță corect a ajuns la concluzia privind încetarea procesului penal.

În acest sens, instanța de recurs a constatat că instanța de apel, de fapt, a menținut eroarea primei instanțe, deoarece ultima, adoptând o sentință de încetare a procesului penal, greșit s-a condus de prevederile art. 394 alin. (3) pct. 1) Cod de procedură penală, indicând învinuirea în baza căreia cauza în privința inculpatului a fost trimisă în judecată și nu a constatat fapta contravențională ca fiind comisă de către Ceban Igor. De aici reieșea, că motivul soluției din descriptivul sentinței nu corespundea cu cel din dispozitivul ei, astfel încât atât instanța de fond cât și cea de apel, nu au respectat prevederile art. 391, 394 alin.(4) Cod de procedură penală, privind întocmirea părții descriptive a hotărârii de încetare a procesului penal.

În al treilea rând, instanța de recurs a reținut că în conținutul deciziei instanței de apel se întrevedea o contradicție, manifestată prin faptul că, menținând concluzia primei instanțe de încetare a procesului penal intentat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, conform prevederilor art. 391 alin. (2) Cod de procedură penală, în argumentarea poziției sale a indicat că *„...în speță nu se întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective”*, temei care de fapt ar sta la baza unei decizii de achitare conform art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, soluție care nu a fost adoptată.

Totodată, instanța de recurs a considerat ca fiind declarativă și lipsită de temei afirmația instanței de apel, precum că încetarea procesului penal este întemeiată, pe motiv că inculpatul nu a participat la procesul contravențional intentat în baza art. 318 Cod contravențional și nu sunt careva probe că lui i-a fost adusă la cunoștință hotărârea instanței de judecată prin care a fost sancționat. Sub acest aspect, instanța de recurs a reținut că, potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție din 31.10.2014 (f.d. 25, vol. I), lui Ceban Igor i se încredințează săvârșirea contravenției prevăzute la art. 318 Cod contravențional și potrivit acestuia, contravenientul nu a înaintat careva obiecții, fapt pentru ce s-a semnat, or, conform hotărârii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 02.12.2014, prin care Ceban Igor a fost sancționat de săvârșirea contravenției prevăzute la art. 318 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 50 unități convenționale, la judecarea cauzei contravenționale, ultimul a fost citat conform legii, însă nu s-a prezentat intenționat, fapt ce a dus la examinarea cauzei în lipsa acestuia (f.d. 31, vol. I).

Mai mult ca atât, în opinia instanței de recurs, instanța de apel a omis faptul că executarea unei hotărâri judecătorești reprezintă ultima etapă a procesului judiciar și constituie un drept consfințit cumulativ de art. 20 și 120 din Constituție. O hotărâre neexecutată sau, altfel zis, o justiție formală nu poate să asigure atingerea scopului de bază - protejarea drepturilor și libertăților omului, proclamate de actele normative naționale și internaționale și totodată, dreptul la executarea unei hotărâri judecătorești constituie parte integrantă a dreptului de acces la justiție și la un proces echitabil.

Astfel, în cazul în care persoanele fără motive justificative nu îndeplinesc cerințele instanței de judecată, se întocmește un proces-verbal cu privire la contravenție, care se înaintează spre examinare instanței de judecată și, pentru neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea hotărârii instanței de judecată, conform art. 318 Cod contravențional, persoanei i se stabilește sancțiune sub formă de amendă.

În același timp, deoarece contravenientul se eschivează să execute hotărârea judecătorească devenită executorie, după aplicarea sancțiunii contravenționale, persoana poate fi trasă la răspundere penală conform art. 320 Cod penal și sancționarea se întemeiază pe refuzul său repetat.

Prin urmare, în opinia instanței de recurs, instanța de apel urma să verifice minuțios și să-și expună opinia proprie asupra faptului dacă inculpatul nu a executat intenționat și dacă s-a eschivat de la executarea hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014 și a ordonanței de protecție din aceeași dată, intrată în vigoare la 13.10.2014 și pasibile de executare de la 26.09.2014.

Astfel, instanța de recurs a reținut că la baza soluției de menținere a încetării procesului penal instanța de apel, respingând în parte argumentele procurorului și a părții vătămate, și-a bazat concluzia pe argumentele instanței de fond, fără a verifica minuțios materialele cauzei, o astfel de abordare fiind una pripită, deoarece instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar și poate administra, la cererea părților, orice probe noi pe care le consideră necesare, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În al patrulea rând, instanța de recurs a reținut că instanța de apel nu și-a argumentat în mod corespunzător soluția de respingere a acțiunii civile, nejustificat motivând că „... *încasarea prejudiciului moral de la inculpat în contul succesului părții vătămate, Vieru Viorel, ar fi inechitabilă, or supusă suferinței fizice și psihice a fost XXXXX, care a decedat și prin urmare, nu este întemeiat ca Vieru Viorel, care nu a fost prejudiciat direct prin acțiunile inculpatului, să încaseze prejudiciul suferit de o altă persoană, XXXXX, cea care a fost supusă violenței fizice și psihice*”.

În acest context, instanța de recurs a menționat că, la judecarea cauzei, instanța de judecată ia în considerație că în cazul vătămării integrității corporale sau al altei vătămări a sănătății, precum și în cazurile de deces a victimei, persoanele vătămate au dreptul în conformitate cu art. 1422 și 616 alin. (2) Cod civil la repararea prejudiciului nepatrimonial (moral) sub formă de despăgubiri în bani în suma stabilită de instanțele judecătorești în baza unei aprecieri conform principiilor echității. Prejudiciul moral se repară indiferent de existența și întinderea prejudiciului patrimonial.

Instanța de recurs a constatat că până la începerea examinării cauzei în ordine de apel, la 09.02.2017, Vieru Viorel, care este fratele lui XXXXX, prin intermediul avocatului Violeta Andriuța, a înaintat cerere prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de succesori al părții vătămate XXXXX, care la 10.10.2016 a decedat, iar instanța de apel a atestat că Vieru Viorel

întrunește condițiile prevăzute la art. 81 Cod de procedură penală, admitându-l în calitate de succesori al părții vătămate, deoarece este ruda sa apropiată, fratele acesteia, iar prin cererea înaintată a manifestat dorința să exercite drepturile și obligațiile lui XXXXX.

Astfel, instanța de recurs a constatat ca fiind lipsită de argumentare soluția instanței de apel în latura civilă.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 noiembrie 2017, pronunțată integral la 13 decembrie 2017, apelul declarat de avocatul Dudulica Liubomir în numele inculpatului a fost respins, ca nefondat.

Au fost admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată XXXXX, casată total sentința și pronunțată o nouă hotărâre, prin care:

- procesul penal în privința lui Ceban Mihail, în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, a fost încetat pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală a ultimului, cu liberarea acestuia de răspundere penală;

- procesul penal în privința lui Ceban Mihail, în baza art. art. 201¹ alin. (1), 201¹ alin. (1) Cod penal, a fost încetat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu tragerea ultimului la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională a ultimului;

- a fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată în cauză, cu încasarea de la Ceban Igor în beneficiul succesorului părții vătămate, Vieru Viorel, a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel **a constatat** că Ceban Igor, la 02.04.2015, aproximativ la ora 08:40, aflându-se în scara blocului locativ amplasat pe str. Alba Iulia, mun. Chișinău, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat din nou față de aceasta violența fizică exprimată prin multiple lovituri asupra corpului cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de edem al țesuturilor moi la nivelul feței și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 1087/ D din 19 mai 2015, ca vătămare neînsemnată. Tot el, la 17.04.2015, s-a deplasat la domiciliul părții vătămate încercând să deterioreze ușa apartamentului acesteia, pentru a intra în locuința acesteia, însă nu și-a dus intențiile până la capăt, deoarece acțiunile acestuia au fost curmate de către organele poliției sosiți la fața locului.

Tot el, la 15 septembrie 2014, aproximativ la ora 20:45, aflându-se pe adresa indicată, acționând cu intenție directă, urmărind scopul aplicării violenței fizice și psihice față de soția sa XXXXX, a aplicat față de aceasta violență fizică exprimată prin îmbrâncire și apucare brutală de membrele superioare, cauzând astfel părții vătămate XXXXX dureri fizice și leziuni corporale sub formă de echimoze la nivelul membrelor superioare și care se califică, conform concluziei raportului de expertiză medico-legală nr. 83/D din 21 ianuarie 2015, ca vătămări neînsemnate.

Astfel, instanța de apel a constatat că Ceban Igor, prin acțiunile sale intenționate, a săvârșit violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu prejudiciu moral, adică infracțiunea prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

Suplimentar, instanța de apel **a constatat** că Ceban Igor, la 24.12.2014, având intenția neexecutării intenționate și a eschivării de la executarea hotărârii Judecătorei Buiucani, mun.

Chișinău din 26.09.2014 și a ordonanței de protecție emise de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014, intrată în vigoare la 13.10.2014 și pasibilă de executare de la 26.09.2014, conform cărora a fost dispusă pe un termen de 3 luni obligarea lui Ceban Igor de a nu contacta personal, telefonic sau prin alt mod cu XXXXX și să stea departe de locul aflării acesteia în odăile unde locuiește ea și copiii lor minori în XXXXX, de a sta departe de locul aflării victimei XXXXX, de a sta departe de locul de muncă și de trai al victimei XXXXX, de a sta departe de locul aflării copiilor victimei XXXXX, contrar prevederilor art. 254 și art. 255 Cod de procedură civilă și, necătând la faptul că a avut posibilitate reală de a executa prevederile hotărârilor judecătorești menționate, intenționat nu le-a executat prin aceea că, la 31.10.2014, aproximativ la ora 11:00 a intrat în apartamentul victimei XXXXX, la 22.12.2014, aproximativ la ora 22:40 a forțat ușa de la apartamentul victimei XXXXX, iar la 24.12.2014, a intrat în apartamentul victimei XXXXX unde i-a aplicat violența, manifestată prin aceea că a aplicat mai multe lovituri peste suprafața corpului victimei, încălcând prevederile Legii nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie, precum și principiile garantate de Constituția Republicii Moldova prevăzute de art. 120, care stipulează că, este obligatorie respectarea sentințelor și a altor hotărâri definitive ale instanțelor judecătorești, precum și colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentințelor și a altor hotărâri judecătorești definitive.

Astfel, Ceban Igor intenționat nu a executat încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014 și ordonanța de protecție emisă de Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 26.09.2014, nici după ce la 02.12.2014 prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 318 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea contravențională - amendă în mărime de 50 unități convenționale.

Astfel, instanța de apel a constatat că Ceban Igor, prin acțiunile sale intenționate, a comis neexecutarea hotărârii instanței de judecată, adică neexecutarea intenționată și eschivarea de la executare a hotărârii instanței de judecată, dacă aceasta a fost comisă după aplicarea sancțiunii contravenționale, deci a comis infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a considerat că circumstanțele de fapt constatate în cauză au fost probate prin declarațiile părții vătămate, ale martorilor Vieru Viorel, Mardari Ana, Coroliuc Alexandru și materialele cauzei, expuse în decizia instanței de apel (f.d. 147, 147 verso, vol. IV).

Reieșind din modificările operate în conținutul art. 201¹ alin. (1) Cod penal, instanța de apel a constatat că acțiunile inculpatului, calificate inițial conform prevederii nominalizate, urmează a fi recalificate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, reieșind din lipsa în cauză a semnului laturii obiective a componenței de infracțiune – vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, instanța de apel a statuat asupra imposibilității recalificării acțiunilor inculpatului în baza art. 78¹ Cod contravențional, or acesta nu exista la momentul comiterii faptei și nu poate avea aplicabilitate retroactivă.

Referindu-se la episoadele din 02.04.2015 și 17.04.2015, instanța de apel a reținut că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, inclusiv din motivul că făptuitorul și partea vătămată, la acele momente, nu erau membri de familie, fiind constatat că prin certificatul de divorț din 20.12.2014 (f.d. 61, vol. III), căsătoria dintre Ceban Igor și XXXXX a fost desfăcută, totodată fiind constatat că ultimii nu locuiau

împreună, astfel nefiind întrunite condițiile legale prevăzute de art. 133¹ lit. b) Cod penal, care instituie noțiunea de membru de familie.

Totodată, instanța de apel a considerat eronată soluția primei instanțe, care a constatat comiterea în cauză a trei episoade de violență în familie, or învinuirea a fost formulată de fapt pe două episoade – din 02.04.2015 și 17.04.2015, care constituiau o infracțiune unică și pe episodul din 15.09.2014.

Referindu-se la învinuirea înaintată lui Ceban Igor în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că în cauză urma a fi stabilit cu certitudine când hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, de sancționare contravențională a lui Ceban Igor, a devenit definitivă, or doar după definitivarea soluției este posibilă stabilirea sancțiunii contravenționale.

În același context, instanța de apel a constatat că hotărârea nominalizată a fost pronunțată în lipsa contravenientului Ceban Igor care, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat, absență care este imputabilă ultimului. Hotărârea în cauză a devenit definitivă la 18 decembrie 2014, iar fapta penală a fost săvârșită la 24 decembrie 2014, astfel fiind întrunite toate elementele componente de infracțiune prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

Totodată, reieșind din dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, și anume că infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal face parte din categoria celor ușoare, instanța de apel a constatat că procesul penal intentat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetat, din motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Referindu-se la acțiunea civilă înaintată în cauză, instanța de apel a constatat că la 09 februarie 2017, Vieru Viorel a înaintat o cerere prin care a solicitat să fie recunoscut în calitate de succesor al părții vătămate XXXXX, care la 10 octombrie 2016 a decedat. Instanța de apel a considerat esențială că solicitarea de reparare a prejudiciului moral în cauză a fost înaintată personal de partea vătămată, astfel succesorul acesteia, preluând drepturile părții vătămate defuncte, este în drept să susțină încasarea prejudiciului moral.

În acest context, instanța de apel a constatat că prima instanță, la rândul său, eronat a concluzionat că în cauză nu a fost depusă acțiune civilă, aceasta fiind înaintată de partea vătămată la 23.06.2015, fapt probat prin materialele cauzei (f.d. 93-96, vol. II).

Reieșind din prevederile art. 219 alin. (1) – (4) Cod de procedură penală, 1398 alin. (1), 1423 Cod civil, apreciind dacă quantumul prejudiciului moral solicitat este echitabil în raport cu gradul suportării de către victimă a suferințelor, vârsta acesteia, capacitatea făptuitorului de a repara prejudiciul, condițiile unde locuiește succesorul victimei, aplicarea uniformă a quantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile, precum și apreciind concluziile formulate în raportul de evaluare psihologică a părții vătămate (f.d. 97-98, vol. II) și natura faptelor comise de inculpat, instanța de apel a considerat că suma de 50000 lei, ce urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, este una echitabilă.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Andriuța Violeta în numele succesorului părții vătămate, Vieru Viorel, depus la 09 ianuarie 2018, care în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, solicită casarea acesteia cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Ceban Igor să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 201¹ alin.

(1) Cod penal, 320 alin. (1) Cod penal, cu încasarea de la acesta a sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

În motivarea cererii depuse, recurentul invocă următoarele:

- inculpatul urmează a fi recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, pe motiv că la caz este vorba de violență psihologică, or la materialele cauzei este anexat raportul de evaluare psihologică a lui XXXXX, care confirmă că asupra acesteia a fost aplicată violența de natură psihologică;

- este eronată soluția de încetare a procesului penal în privința inculpatului, intentat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, or la materialele cauzei există suficiente probe care demonstrează vinovăția ultimului. Sub acest aspect, recurentul invocă că instanța de apel a dat o apreciere eronată probelor din dosar și nu le-a apreciat multilateral și obiectiv;

- prin decizia instanței de apel nu a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate;

- pe lângă faptul că succesorul părții vătămate, Vieru Viorel, este afectat de decesul surorii sale, acesta a fost prezent la cel puțin un caz de aplicare a violenței asupra lui XXXXX, astfel fiind nejustificată soluția instanței de apel de încasare din contul inculpatului doar a sumei de 50000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

9. Pe cauză nu a fost depusă referință.

10. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal dispune inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva hotărârii instanței de apel, dispune inadmisibilitatea lui în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal constată că instanța de apel, reieșind din modificările operate în conținutul art. 201¹ alin. (1) Cod penal, just a statuat că acțiunile inculpatului, calificate inițial conform prevederii nominalizate, urmează a fi recalificate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, reieșind din lipsa în cauză a semnului laturii obiective a componentei de infracțiune – vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății. Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel a statuat asupra imposibilității recalificării acțiunilor inculpatului în baza art. 78¹ Cod contravențional, or acesta nu exista la momentul comiterii faptei și nu poate avea aplicabilitate retroactivă.

Astfel, referindu-se la episoadele din 02.04.2015 și 17.04.2015, instanța de apel corect a reținut că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional, inclusiv din motivul că făptuitorul și partea vătămată, la acele momente, nu erau membri de familie, fiind constatat că prin certificatul de divorț din 20.12.2014 (f.d. 61, vol. III), căsătoria dintre Ceban Igor și XXXXX a fost desfăcută, totodată fiind constatat că ultimii nu locuiau împreună, astfel nefiind întrunite condițiile legale prevăzute de art. 133¹ lit. b) Cod penal, care instituie noțiunea de membru de familie.

Referindu-se la învinuirea înaintată lui Ceban Igor în baza art. 320 alin. (1) Cod penal, instanța de apel a reținut că în cauză urma a fi stabilit cu certitudine când hotărârea Judecătoriai Buiucani, mun. Chișinău din 02 decembrie 2014, de sancționare contravențională a lui Ceban Igor, a devenit definitivă, or doar după definitivarea soluției este posibilă stabilirea sancțiunii contravenționale, just constatând că hotărârea nominalizată a fost pronunțată în lipsa contravenientului Ceban Igor care, deși a fost legal citat, nu s-a prezentat,

absență care este imputabilă ultimului. Astfel, Colegiul penal constată că instanța de apel corect a statuat că hotărârea în cauză a devenit definitivă la 18 decembrie 2014, iar fapta penală a fost săvârșită la 24 decembrie 2014, astfel fiind întrunite toate elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul penal apreciază corectitudinea soluției instanței de apel pe capătul de învinuire menționat, care reieșind din dispozițiile art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, și anume că infracțiunea prevăzută de art. 320 alin. (1) Cod penal face parte din categoria celor ușoare, a constatat că procesul penal intentat în baza art. 320 alin. (1) Cod penal urmează a fi încetat, din motiv că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală.

Sub acest aspect, contrar argumentelor invocate de recurent, Colegiul penal reține că instanța de apel a constatat vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 320 alin. (1) Cod penal, adoptând soluția anterior nominalizată, care este pe deplin justificată.

Totodată, Colegiul penal constată că instanța de apel și-a motivat pe deplin soluția în partea examinării acțiunii civile, reieșind din prevederile art. 219 alin. (1) – (4) Cod de procedură penală, 1398 alin. (1), 1423 Cod civil și apreciind dacă quantumul prejudiciului moral solicitat este echitabil în raport cu gradul suportării de către victimă a suferințelor, vârsta acesteia, capacitatea făptuitorului de a repara prejudiciul, condițiile unde locuiește succesorul victimei, aplicarea uniformă a quantumului prejudiciului moral în cazuri comparabile, precum și apreciind concluziile formulate în raportul de evaluare psihologică a părții vătămate (f.d. 97-98, vol. II) și natura faptelor comise de inculpat. În ansamblul acestor circumstanțe, Colegiul penal consideră că instanța de apel justificat a considerat că suma de 50000 lei, ce urmează a fi încasată de la inculpat în beneficiul succesorului părții vătămate, cu titlu de prejudiciu moral, este una echitabilă.

Suplimentar, Colegiul penal apreciază critic invocarea recurentului că prin decizia instanței de apel nu a fost reținută circumstanța agravantă – săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate, or la examinarea cauzei în ordine de apel nu a avut loc operațiunea de individualizare a pedepsei, în virtutea faptului că procesul penal în baza art. 320 alin. (1) Cod penal a fost încetat pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere penală a ultimului, cu liberarea acestuia de răspundere penală, iar cel în baza art. art. 201¹ alin. (1), 201¹ alin. (1) Cod penal a fost încetat din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, cu tragerea lui Ceban Igor la răspundere contravențională în baza art. 78 alin. (1) Cod contravențional și cu încetarea procesului contravențional, pe motivul expirării termenului de tragere la răspundere contravențională a ultimului.

În prezența acestor circumstanțe, Colegiul penal conchide că temeiurile pentru recurs invocate în cerere, și anume că *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, nu și-au găsit confirmare în cauză. Din acest considerent, precum și din faptul că alte erori care ar impune soluția casării deciziei instanței de apel nu s-au depistat, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat în cauză, deoarece este vădit neîntemeiat.

11. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Andriuța Violeta în numele succesorului părții vătămate, Vieru Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de

Apel Chişinău din 08 noiembrie 2017, în cauza penală în privinţa lui **Ceban Igor XXXXX**, deoarece este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la 16 martie 2018.

Preşedinte

Petru Ursache

Judecători

Vladimir Timofti

Constantin Alerguş